

Bruxelles, 8 decembrie 2025
(OR. en)

16548/25

Dosar interinstituțional:
2025/0101 (COD)

JAI 1878
ASILE 120
ASIM 91
CODEC 2054

REZULTATUL LUCRĂRILOR

Sursă:	Secretariatul General al Consiliului
Destinatar:	Delegațiile
Nr. doc. ant.:	16025/25
Nr. doc. Csie:	8042/25 + ADD 1
Subiect:	Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) 2024/1348 în ceea ce privește întocmirea unei liste a țărilor de origine sigure la nivelul Uniunii - <i>Abordare generală</i>

În cadrul reuniunii sale din 8 decembrie 2025, Consiliul a ajuns la o abordare generală cu privire la propunerea menționată în subiect.

Adăugirile în taport cu propunerea Comisiei figurează cu caractere *aldine cursive*, iar eliminările sunt indicate prin [...]. În ceea ce privește modificările introduse de președinție la Regulamentul (UE) 2024/1348 care nu au fost incluse în propunerea inițială a Comisiei, adăugirile față de textul actual al regulamentului respectiv apar cu caractere *aldine cursive subliniate*, iar eliminările sunt indicate prin [...].

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**de modificare a Regulamentului (UE) 2024/1348 în ceea ce privește întocmirea unei liste a
țărilor de origine sigure la nivelul Uniunii**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 78 alineatul (2) litera (d),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor²,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

¹ JO C , , p. .

² JO C , , p. .

întrucât:

1. În temeiul Regulamentului (UE) 2024/1348 al Parlamentului European și al Consiliului³, se [...] aplică norme specifice în cazul în care un solicitant provine dintr-o țară de origine sigură. În special, examinarea unei cereri trebuie accelerată și, în cazul în care solicitantul nu a fost încă autorizat să intre pe teritoriul statelor membre, un stat membru poate examina fondul unei cereri în cadrul unei proceduri la frontieră.
2. ***Regulamentul (UE) 2024/1348 prevede posibilitatea de a desemna țări terțe drept țări de origine sigure la nivelul Uniunii, în conformitate cu condițiile prevăzute în regulamentul menționat.*** Este necesar să se consolideze aplicarea conceptului de țară de origine sigură ca instrument esențial pentru a sprijini examinarea rapidă a cererilor care sunt susceptibile de a fi nefondate, prin desemnarea anumitor țări terțe drept țări de origine sigure. De asemenea, este necesar să se abordeze unele dintre divergențele existente între listele naționale ale statelor membre cu țări de origine sigure. Prin urmare, ar trebui stabilită o listă a țărilor de origine sigure la nivelul Uniunii. Deși statele membre își păstrează dreptul de a aplica sau de a introduce acte legislative care să permită desemnarea la nivel național ca țări de origine sigure a altor țări terțe decât cele desemnate la nivelul Uniunii, o astfel de desemnare comună la nivelul Uniunii ar trebui să asigure aplicarea conceptului de către toate statele membre în mod uniform în ceea ce privește solicitanții ale căror țări de origine sunt desemnate.

³ Regulamentul (UE) 2024/1348 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 de stabilire a unei proceduri comune în materie de protecție internațională în Uniune și de abrogare a Directivei 2013/32/UE (JO L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

3. Faptul că o țară terță este considerată țară de origine sigură, fie la nivelul Uniunii, fie la nivel național, nu poate constitui o garanție absolută de siguranță pentru resortisanții țării respective, ***nici măcar pentru persoanele care nu aparțin unei categorii de persoane pentru care se face o excepție la momentul desemnării țării drept țară sigură de origine*** și, prin urmare, nu scutește de necesitatea de a efectua o examinare individuală a cererii de protecție internațională. ***Prin natura sa, evaluarea pe care se bazează desemnarea poate lua în considerare numai situația generală din țara respectivă pe plan civil, juridic și politic, precum și dacă agenții de persecuție, de tortură sau care aplică tratamente ori pedepse inumane sau degradante fac efectiv obiectul sancțiunilor atunci când se stabilește că sunt responsabili de aceste fapte în țara respectivă.*** Statele membre pot utiliza conceptul de țară de origine sigură numai în cazul în care solicitantul nu poate furniza elemente care să justifice motivul pentru care conceptul de țară de origine sigură nu i se aplică, în cadrul unei evaluări individuale, și cu condiția ca solicitantul să aibă cetățenia țării respective sau să fie apatrid și să fi avut anterior reședința obișnuită în țara respectivă. Aplicarea conceptului în cadrul evaluării individuale nu aduce atingere faptului că anumite categorii de solicitanți se pot afla într-o situație specifică în țările terțe desemnate și, prin urmare, pot avea o temere bine fondată de a fi persecutați sau pot fi expuși unui risc real de a suferi vătămări grave.

(3a) Evaluarea oportunității ca o țară terță să fie desemnată drept țară de origine sigură se bazează pe o serie de surse de informații relevante și disponibile, inclusiv informații din partea statelor membre, a Agenției Uniunii Europene pentru Azil (denumită în continuare „Agenția pentru Azil”), a Serviciului European de Acțiune Externă, a Întotului Comisariat al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați și a altor organizații internaționale relevante. Evaluarea ia în considerare, de asemenea, dacă este disponibilă, analiza comună a informațiilor privind țara de origine menționată la articolul 11 din Regulamentul (UE) 2021/2303 al Parlamentului European și al Consiliului⁴, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2024/1348. Pe baza unei game de astfel de surse de informații, se consideră că o serie de țări terțe se califică drept țări de origine sigure.

4. În ceea ce privește țările cărora li s-a acordat statutul de state candidate la aderarea la Uniune, Tratatul privind Uniunea Europeană stabilește condițiile și principiile pe care trebuie să le respecte orice țară care dorește să devină stat membru. Aceste criterii au fost stabilite de Consiliul European de la Copenhaga din 1993 și consolidate de Consiliul European de la Madrid din 1995. Acestea sunt stabilitatea instituțiilor care garantează democrația, statul de drept, drepturile omului, precum și respectarea și protecția minorităților; o economie de piață funcțională și capacitatea de a face față presiunii concurențiale și forțelor pieței din cadrul UE; și capacitatea de a-și asuma obligațiile care decurg din calitatea de membru, inclusiv capacitatea de a pune în aplicare în mod eficace normele, standardele și politicile care alcătuiesc corpusul legislativ al UE și aderarea la obiectivele uniunii politice, economice și monetare. Unei țări i se acordă statutul de țară candidată de către Consiliul European pe baza unui aviz al Comisiei Europene, elaborat în urma cererii de aderare la UE a țării respective.

⁴ ***Regulamentul (UE) 2021/2303 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 decembrie 2021 privind Agenția Uniunii Europene pentru Azil și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 439/2010 (JO L 468, 30.12.2021, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2303/oj>).***

5. [...]⁵[...]

⁵ [...]

6. Acest statut a fost acordat țărilor candidate la UE de către Consiliul European printr-o decizie unanimă, în urma unei recomandări din partea Comisiei Europene. În ceea ce privește, în special, criteriile politice pentru aderarea la UE, s-a constatat că țările candidate la aderarea la UE au avansat în direcția asigurării stabilității instituțiilor care garantează democrația, statul de drept, drepturile omului și respectarea și protecția minorităților. Prin urmare, se poate concluziona că țările terțe cărora li s-a acordat statutul de țară candidată la UE ar trebui ***să fie considerate țări de origine sigure în sensul Regulamentului (UE) 2024/1348 și, în consecință, ar trebui să fie desemnate drept țări de origine sigure la nivelul Uniunii⁶. Cu toate acestea, ar trebui să se țină seama în mod corespunzător de faptul că situația din țara candidată se poate schimba astfel încât desemnarea țării ca țară de origine sigură să nu mai fie aplicabilă. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să prevadă ca desemnarea țărilor terțe cărora li s-a acordat statutul de țară candidată la aderarea la UE să nu se mai aplice [...]*** în cazul în care ***intervine oricare*** dintre următoarele circumstanțe: există o amenințare gravă [...] la adresa vieții sau a persoanei unui civil ca urmare a violenței generalizate în situații de conflict armat intern sau internațional în interiorul țării; având în vedere acțiunile țării ***care aduc atingere drepturilor și libertăților fundamentale și sunt relevante pentru desemnarea drept țară de origine sigură***, au fost adoptate măsuri restrictive în sensul părții a cincea titlul IV din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene; sau [...] rata de recunoaștere a cererilor de azil la nivelul UE a solicitanților din țară este mai mare de 20 %. ***Statele membre nu ar trebui să aplice conceptul de țară de origine sigură solicitanților dintr-o țară candidată la aderarea la UE în perioada în care persistă circumstanțele prevăzute în prezentul regulament.***

⁶ ***Aceste desemnări nu aduc atingere niciunei decizii viitoare care urmează să fie luată de Consiliul European sau de Consiliu privind primirea statelor candidate în Uniune.***

(6a) Este esențial ca desemnarea ca țări de origine sigure a statelor candidate la aderarea la Uniune să se aplice în mod uniform în toate statele membre, inclusiv în ceea ce privește circumstanțele prevăzute în prezentul regulament în cazul cărora țările respective nu ar mai trebui să fie considerate țări de origine sigure. Pentru a facilita punerea în aplicare a prezentului regulament și pentru a oferi securitate juridică, Comisia ar trebui să monitorizeze în permanență situația din țările candidate la aderarea la Uniune și să informeze statele membre și Consiliul în cazul în care oricare dintre circumstanțele respective se aplică sau încetează să se aplice într-una dintre țările respective. Având în vedere implicațiile potențiale pentru relațiile externe ale Uniunii și ale statelor membre, Comisia nu ar trebui să informeze statele membre cu privire la faptul că există o amenințare gravă la adresa vieții sau a persoanei unui civil ca urmare a violenței generalizate în situații de conflict armat intern sau internațional într-o țară candidată la aderarea la UE fără aprobarea prealabilă a Consiliului. În consecință, înainte de a informa statele membre cu privire la orice amenințare gravă ca urmare a violenței generalizate în situații de conflict armat intern sau internațional într-o țară candidată la aderarea la UE, Comisia ar trebui să informeze Consiliul, care ar trebui să își dea aprobarea prealabilă.

(6b) Atunci când informează statele membre și Consiliul dacă într-un stat candidat la aderarea la Uniune există o amenințare gravă la adresa vieții sau a persoanei unui civil ca urmare a violenței generalizate în situații de conflict armat intern sau internațional, Comisia ar trebui să ia în considerare o gamă largă de surse relevante de informații, inclusiv informații de la orice instituție, organ, oficiu sau agenție relevantă a Uniunii sau organizație internațională relevantă. În special, Comisia ar trebui să poată lua în considerare dacă Consiliul European sau Consiliul a recunoscut existența unei situații de conflict armat intern sau internațional în țara terță în cauză. În mod similar, atunci când informează statele membre și Consiliul că nu mai există o amenințare gravă la adresa vieții sau a persoanei unui civil din cauza violenței generalizate în situații de conflict armat intern sau internațional într-o țară candidată la aderarea la UE, Comisia ar trebui să poată ține seama de faptul că Consiliul European sau Consiliul a recunoscut că circumstanțele relevante au încetat să existe.

7. În ceea ce privește Kosovo⁷, potrivit informațiilor furnizate de Agenția Uniunii Europene pentru Azil, 16 state membre desemnează în prezent Kosovo ca țară de origine sigură la nivel național, iar rata de recunoaștere a cererilor de azil la nivelul UE pentru solicitanții din Kosovo a fost de 5 % în 2024. Kosovo este o țară potențial candidată la aderarea la Uniune. Constituția sa încorporează principalele instrumente internaționale în domeniul drepturilor omului. Kosovo este o democrație parlamentară reprezentativă pluripartită, cu o repartizare a competențelor între instituțiile legislative, executive și judiciare, iar cadrul juridic relevant este în conformitate cu standardele europene. În general, cadrul juridic garantează protecția drepturilor fundamentale și respectă standardele europene. Nu există indicii privind expulzarea, îndepărtarea sau extrădarea cetățenilor din Kosovo către țări în care există riscul de pedeapsă cu moartea, de tortură, persecuție sau tratamente inumane sau degradante. Nu există niciun risc real de vătămare gravă în Kosovo, în sensul articolului 15 din Regulamentul (UE) 2024/1347⁸. În dreptul intern nu există pedeapsa cu moartea, iar autoritățile kosovare își demonstrează angajamentul față de prevenirea torturii și a relelor tratamente. În Kosovo nu are loc niciun conflict armat și, prin urmare, nu există nicio amenințare din cauza violenței nediscriminatorii în situații de conflict armat intern sau internațional. În Kosovo nu există acte de persecuție în sensul articolului 9 din Regulamentul (UE) 2024/1347.

⁷ Această denumire nu aduce atingere pozițiilor privind statutul și este conformă cu RCSONU 1244/1999, precum și cu Avizul CIJ privind Declarația de independență a Kosovo.

⁸ Regulamentul (UE) 2024/1347 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau persoanele eligibile pentru protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate, de modificare a Directivei 2003/109/CE a Consiliului și de abrogare a Directivei 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L, 2024/1347, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj>).

8. În ceea ce privește Bangladesh, potrivit informațiilor furnizate de Agenția Uniunii Europene pentru Azil, 6 state membre desemnează în prezent Bangladesh ca țară de origine sigură la nivel național, iar rata de recunoaștere a cererilor de azil la nivelul Uniunii pentru solicitanții din Bangladesh a fost de 4 % în 2024. Țara a ratificat unele instrumente internaționale privind drepturile omului. Bangladesh este o republică parlamentară guvernată de o Constituție, care prevede separarea puterilor între puterea executivă și cea judiciară. Nu există indicii privind expulzarea, îndepărtarea sau extrădarea cetățenilor din Bangladesh către țări în care există riscul de pedeapsă cu moartea, tortură, persecuție sau tratamente inumane sau degradante. În general, nu există niciun risc real de vătămare gravă în sensul articolului 15 din Regulamentul (UE) 2024/1347. Deși Bangladesh menține pedeapsa cu moartea și nu a semnat cel de al doilea protocol opțional la Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, care are drept scop abolirea pedepsei cu moartea, condamnările la moarte pronunțate sunt rareori executate. Bangladesh a ratificat Convenția împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante. În Bangladesh nu are loc niciun conflict armat și, prin urmare, nu există nicio amenințare din cauza violenței nediscriminatorii în situații de conflict armat intern sau internațional. În general, în sensul articolului 9 din Regulamentul (UE) 2024/1347 în țară nu există acte de persecuție.

9. În ceea ce privește Columbia, potrivit informațiilor furnizate de Agenția Uniunii Europene pentru Azil, niciun stat membru nu desemnează în prezent Columbia ca țară de origine sigură la nivel național, iar rata de recunoaștere a cererilor de azil la nivelul Uniunii pentru solicitanții din Columbia a fost de 5 % în 2024. Țara a ratificat principalele instrumente internaționale în domeniul drepturilor omului. Constituția din 1991 și jurisprudența ulterioară a Curții Constituționale prevăd garanții solide privind drepturile omului. Columbia este o republică federală cu un sistem politic reprezentativ democratic și cu o repartizare a competențelor între puterea executivă, cea legislativă și cea judiciară. Nu există indicii privind expulzarea, îndepărtarea sau extrădarea cetățenilor din Columbia către țări în care există riscul de pedeapsă cu moartea, tortură, persecuție sau tratamente inumane sau degradante. În general, în Columbia nu există niciun risc de vătămare gravă în sensul articolului 15 din Regulamentul (UE) 2024/1347, cu excepția anumitor zone rurale în care statul nu este prezent integral. Pedeapsa cu moartea este interzisă în temeiul Constituției columbiene. Cadrul juridic care interzice tortura și tratamentele inumane sau degradante este în conformitate cu standardele internaționale. Nu există o amenințare generalizată din cauza violenței nediscriminatorii în situații de conflict armat internațional sau intern. În general, în sensul articolului 9 din Regulamentul (UE) 2024/1347 în țară nu există acte de persecuție.

10. În ceea ce privește Egiptul, potrivit informațiilor furnizate de Agenția Uniunii Europene pentru Azil, 6 state membre desemnează în prezent Egiptul ca țară de origine sigură la nivel național, iar rata de recunoaștere a cererilor de azil la nivelul UE pentru solicitanții din Egipt a fost de 4 % în 2024. Țara a ratificat principalele instrumente internaționale în domeniul drepturilor omului. Egiptul este o republică în care președintele este atât șeful statului, cât și șeful executivului. Nu există indicii privind expulzarea, îndepărtarea sau extrădarea cetățenilor din Egipt către țări în care există riscul de pedeapsă cu moartea, tortură, persecuție sau tratamente inumane sau degradante. În general, nu există niciun risc real de vătămare gravă în sensul articolului 15 din Regulamentul (UE) 2024/1347. Deși menține pedeapsa cu moartea în temeiul Codului penal și al legislației militare, Egiptul a ratificat Convenția împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante. Egiptul și-a declarat, în Strategia națională pentru drepturile omului, intenția de a reforma legea privind arestarea preventivă, de a îmbunătăți condițiile de detenție, de a limita numărul de infracțiuni pedepsite cu moartea și de a consolida cultura drepturilor omului în toate instituțiile guvernamentale. Este necesară o punere în aplicare eficace, iar, până în prezent, s-au înregistrat progrese pe calea instituțională. În Egipt nu are loc niciun conflict armat și, prin urmare, nu există nicio amenințare din cauza violenței nediscriminatorii în situații de conflict armat intern sau internațional. În general, în sensul articolului 9 din Regulamentul (UE) 2024/1347 în țară nu există acte de persecuție.

11. În ceea ce privește India, potrivit informațiilor furnizate de Agenția Uniunii Europene pentru Azil, 9 state membre desemnează în prezent India ca țară de origine sigură la nivel național, iar rata de recunoaștere a cererilor de azil la nivelul Uniunii pentru solicitanții din India a fost de 2 % în 2024. Țara a ratificat principalele instrumente internaționale în domeniul drepturilor omului. India este o republică constituțională și o democrație parlamentară. Nu există indicii privind expulzarea, îndepărtarea sau extrădarea cetățenilor din India către țări în care există riscul de pedeapsă cu moartea, tortură, persecuție sau tratamente inumane sau degradante. În general, nu există niciun risc real de vătămare gravă în sensul articolului 15 din Regulamentul (UE) 2024/1347. Deși India menține pedeapsa cu moartea în dreptul său penal și nu a semnat Al doilea protocol facultativ la Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, vizând abolirea pedepsei cu moartea, cu toate acestea, pedeapsa cu moartea nu a fost aplicată în practică din 2020. India a [...] **semnat** Convenția împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante. În India nu are loc niciun conflict armat și, prin urmare, nu există nicio amenințare din cauza violenței nediscriminatorii în situații de conflict armat intern sau internațional. În general, în sensul articolului 9 din Regulamentul (UE) 2024/1347 în țară nu există acte de persecuție.

12. În ceea ce privește Marocul, potrivit informațiilor furnizate de Agenția pentru Azil, 11 state membre desemnează în prezent Maroc ca țară de origine sigură la nivel național, iar rata de recunoaștere la nivelul Uniunii pentru solicitanții din Maroc a fost de 4 % în 2024. Țara a ratificat principalele instrumente internaționale în domeniul drepturilor omului. Marocul este o monarhie parlamentară. Nu există indicii privind expulzarea, îndepărtarea sau extrădarea cetățenilor din Maroc către țări în care există riscul de pedeapsă cu moartea, tortură, persecuție sau tratamente inumane sau degradante. În general, nu există niciun risc real de vătămare gravă în sensul articolului 15 din Regulamentul (UE) 2024/1347. Marocul a respectat un moratoriu privind aplicarea pedepsei cu moartea începând din 1993, deși menține pedeapsa cu moartea în dreptul său penal și nu a ratificat cel de al doilea protocol opțional la Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice referitor la abolirea pedepsei cu moartea. Maroc a ratificat Convenția împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante. În Maroc nu are loc niciun conflict armat și, prin urmare, nu există nicio amenințare din cauza violenței nediscriminatorii în situații de conflict armat intern sau internațional. În general, în sensul articolului 9 din Regulamentul (UE) 2024/1347 în țară nu există acte de persecuție.

13. În ceea ce privește Tunisia, potrivit informațiilor furnizate de Agenția Uniunii Europene pentru Azil, 10 state membre desemnează în prezent Tunisia ca țară de origine sigură la nivel național, iar rata de recunoaștere la nivelul Uniunii pentru solicitanții din Tunisia a fost de 4 % în 2024. Țara a ratificat principalele instrumente internaționale în domeniul drepturilor omului. Constituția din 2022 instituie un sistem prezidențial. Nu există indicii privind expulzarea, îndepărtarea sau extrădarea cetățenilor din Tunisia către țări în care există riscul de pedeapsă cu moartea, tortură, persecuție sau tratamente inumane sau degradante. În general, nu există niciun risc real de vătămare gravă în sensul articolului 15 din Regulamentul (UE) 2024/1347. Tunisia a respectat un moratoriu privind aplicarea pedepsei cu moartea începând din 1991, deși menține pedeapsa cu moartea în dreptul său penal și nu a ratificat cel de al doilea protocol opțional la Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice referitor la abolirea pedepsei cu moartea. Tunisia a ratificat Convenția împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante. În Tunisia nu are loc niciun conflict armat și, prin urmare, nu există nicio amenințare din cauza violenței nediscriminatorii în situații de conflict armat intern sau internațional. În general, în sensul articolului 9 din Regulamentul (UE) 2024/1347 în țară nu există acte de persecuție.

14. [...]

15. În temeiul Regulamentului (UE) 2024/1348, o țară terță poate fi desemnată drept țară de origine sigură doar în cazul în care, pe baza situației juridice, a aplicării legii într-un regim democratic și a circumstanțelor politice generale, se poate demonstra că în țara respectivă nu se recurge la persecuție, astfel cum este definită la articolul 9 din Regulamentul (UE) 2024/1347 și că nu există un risc real de vătămări grave, astfel cum sunt definite la articolul 15 din regulamentul respectiv.
16. [...] Având în vedere că, în general, nu există niciun risc de persecuție sau de vătămări grave, în sensul Regulamentului (UE) 2024/1347, în Bangladesh, Columbia, Egipt, India, Maroc și Tunisia, precum și Kosovo ca țară potențial candidată pentru aderarea la Uniune, după cum o demonstrează și ratele foarte scăzute de recunoaștere a cererilor de azil, [...] ***se poate concluziona că țările respective îndeplinesc criteriile pentru a fi considerate țări de origine sigure în sensul Regulamentului (UE) 2024/1348 și că ar trebui desemnate drept țări de origine sigure la nivelul Uniunii. Acest lucru nu aduce atingere posibilității statelor membre de a desemna alte țări terțe drept țări de origine sigure la nivel național și posibilei desemnări viitoare a unor țări terțe suplimentare care întrunesc condițiile prevăzute în Regulamentul (UE) 2024/1348 drept țări de origine sigure la nivelul Uniunii prin intermediul unor modificări viitoare ale regulamentului respectiv.***
17. Desemnarea țărilor respective ca țări de origine sigure la nivelul Uniunii nu aduce atingere noimei prevăzute în Regulamentul (UE) 2024/1348, conform căreia statele membre pot utiliza conceptul de țară de origine sigură numai în cazul în care solicitanții nu pot furniza elemente care să justifice motivul pentru care conceptul de țară de origine sigură nu le este aplicabil, în cadrul unei evaluări individuale. În acest context, ar trebui să se acorde o atenție deosebită solicitanților care se află într-o situație specifică în țările respective, cum ar fi persoanele LGBTIQ, victimele violenței de gen, apărătorii drepturilor omului, minoritățile religioase și jurnaliștii.

(17a) Schimbările semnificative dintr-o țară terță desemnată drept țară terță sigură sau drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii pot afecta în mod disproporționat anumite zone sau grupuri de persoane din țara respectivă, conducând la nevoi de protecție diferite pentru anumiți solicitanți din țara respectivă și la necesitatea de a veghea asupra garanțiilor procedurale în ceea ce îi privește pe solicitanții respectivi. Regulamentul (UE) 2024/1348 introduce posibilitatea ca o țară terță să fie desemnată drept țară terță sigură sau drept țară de origine sigură cu excepții pentru anumite părți ale teritoriului său sau pentru categorii clar identificabile de persoane. Regulamentul (UE) 2024/1348 prevede, de asemenea, suspendarea de către Comisie a desemnării unei țări terțe drept țară terță sigură sau drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii, prin intermediul unui act delegat, în cazul în care situația din țara respectivă suferă o schimbare semnificativă în sensul deteriorării. Pentru a răspunde la situația în care o țară terță desemnată drept țară terță sigură sau drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii nu mai îndeplinește, pentru întregul său teritoriu sau pentru anumite categorii de persoane din cadrul populației țării respective, condițiile materiale pentru o astfel de desemnare prevăzute în Regulamentul (UE) 2024/1348, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 290 din TFUE pentru a suspenda parțial desemnarea respectivă în ceea ce privește anumite părți ale teritoriului sau categorii clar identificabile de persoane din țara terță în cauză pentru o perioadă de șase luni, dacă este necesar, adecvat și proporțional având în vedere schimbările semnificative din țară care afectează respectiva parte a teritoriului sau categorie de persoane.

În plus, în termen de 3 luni de la adoptarea actului delegat care prevede suspendarea parțială a desemnării țării terțe, Comisia ar trebui să prezinte o propunere legislativă pentru a elimina din domeniul de aplicare al desemnării țării terțe respective drept țară terță sigură sau drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii acele părți ale teritoriului sau categorii de persoane cărora li se aplică suspendarea. În cazul în care un stat membru notifică ulterior Comisiei că, pe baza unei evaluări motivate, consideră că, în urma unor schimbări ale situației din țara terță respectivă, acesta îndeplinește din nou condițiile prevăzute în Regulamentul (UE) 2024/1348 în ceea ce privește întreaga țară sau anumite părți ale teritoriului sau ale populației acesteia, Comisia poate propune modificarea în consecință a desemnării țării respective drept țară terță sigură sau drept țară de origine sigură.

18. Având în vedere că situația în materie de migrație se poate schimba rapid și că există o presiune sporită ca urmare a sosirilor de fluxuri de migrație mixte, cu o proporție ridicată a celor cu șanse scăzute de a primi protecție internațională, statele membre ar trebui să poată aplica motivul pentru accelerarea examinării cererilor prevăzut la articolul [...] **42 alineatul (1) litera (j)** din Regulamentul (UE) 2024/1348 de la o dată anterioară datei generale de aplicare a regulamentul menționat, **cu condiția ca acestea să fi transpus și pus în aplicare dispozițiile și procedurile relevante prevăzute în Directiva 2013/32/UE**. Acest lucru ar permite statelor membre să reacționeze rapid și flexibil la fluctuațiile fluxurilor de migrație. Având în vedere că este probabil ca cererile unor astfel de solicitanți să fie nefondate, tratarea lor rapidă în cadrul unei proceduri accelerate sau al unei proceduri la frontieră ar permite autorităților din domeniul azilului și migrației să evalueze mai eficient cererile reale, să ia decizii mai rapide și, prin urmare, să contribuie la o funcționare mai bună și mai credibilă a politicilor în materie de azil și returnare, cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale.

19. În plus, pentru a ține seama **în mai mare măsură** de situațiile complexe și reale din țările terțe **care nu sunt desemnate drept țări terțe sigure sau drept țări de origine sigure la nivelul Uniunii**, statele membre **ar trebui**, atunci când aplică sau introduc acte legislative care permit desemnarea la nivel național a [...] **unor astfel de țări**, [...] să poată face acest lucru cu excepții pentru anumite părți ale teritoriului [...] **acestora** sau pentru categorii de persoane clar identificabile, înainte ca Regulamentul (UE) 2024/1348 să înceapă să se aplice.
20. Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume stabilirea unei liste comune a țărilor de origine sigure la nivelul Uniunii și devansarea aplicării anumitor dispoziții ale Regulamentului (UE) 2024/1348, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre și poate fi realizat numai la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE). În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului respectiv.

21. [...] În conformitate cu articolul 3 și cu articolul 4a alineatul (1) din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Irlanda și-a notificat [...], prin scrisoarea din **22 iulie 2025**, [...] intenția de a participa la adoptarea și la aplicarea prezentului **regulament** [...].
22. În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, acesta nu este obligatoriu pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.
23. Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile consacrate, în special, de către Carta drepturilor fundamentale a Uniunii.
24. Regulamentul (UE) 2024/1348 ar trebui modificat în consecință.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (UE) 2024/1348 se modifică după cum urmează:

-1. La articolul 60, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 74 în ceea ce privește suspendarea integrală sau parțială a desemnării unei țări terțe drept țară terță sigură la nivelul Uniunii, sub rezerva condițiilor stabilite la articolul 63.”

0. La articolul 61, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Tările terțe [...] pot fi desemnate drept țări [...] de origine [...] sigure în conformitate cu prezentul regulament doar în cazul în care, pe baza situației juridice, a aplicării legii într-un regim democratic și a circumstanțelor politice generale, se poate demonstra că în țara respectivă nu se recurge la persecuție, astfel cum este definită la articolul 9 din Regulamentul (UE) 2024/1347 și că nu există un risc real de vătămări grave, astfel cum sunt definite la articolul 15 din regulamentul respectiv.”

1. Articolul 62 [...] se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Țările terțe [...] pot fi desemnate drept țări terțe de origine sigure la nivelul Uniunii în conformitate cu condițiile stabilite la articolul 61 și la prezentul articol.

[...] **(b)** [...] se **introduc** următoarele **alineate după alineatul (1)**:

„(1a) Țările terțe enumerate în anexa II la prezentul regulament sunt desemnate drept țări de origine sigure la nivelul Uniunii.

[...] **(1b)** Țările **terțe** cărora li s-a acordat statutul de state candidate la aderarea la Uniune sunt, **de asemenea**, desemnate drept țări de origine sigure la nivelul Uniunii, cu excepția cazului în care se aplică una **sau mai multe** dintre următoarele circumstanțe:

- (a) există o amenințare gravă [...] la adresa vieții sau a persoanei unui civil ca urmare a violenței generalizate în situații de conflict armat intern sau internațional în interiorul țării;
- (b) având în vedere acțiunile țării *terțe respective care aduc atingere drepturilor și libertăților fundamentale și sunt relevante pentru criteriile de desemnare a acestei țări terțe drept țară de origine sigură, astfel cum sunt prevăzute la articolul 61*, au fost adoptate măsuri restrictive în sensul părții a cincea titlul IV din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
- (c) proporția deciziilor prin care autoritatea decizională acordă protecție internațională solicitanților din țară – fie resortisanților acesteia, fie, în cazul apatrizilor, persoanelor care și-au avut anterior reședința obișnuită pe teritoriul său – este mai mare de 20 % *din numărul total al deciziilor pentru țara terță respectivă emise de autoritatea decizională*, conform celor mai recente date Eurostat disponibile privind media anuală la nivelul Uniunii. [...]

În cazul în care oricare dintre circumstanțele menționate la primul paragraf literele (a)-(c) se aplică sau încetează să se aplice, Comisia informează statele membre și Consiliul în acest sens. În cazul menționat la litera (a), Comisia obține aprobarea prealabilă a Consiliului înainte de a informa statele membre.”;

[...]

(c) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 74 în ceea ce privește suspendarea integrală sau parțială a desemnării unei țări terțe drept țară terță sigură la nivelul Uniunii, sub rezerva condițiilor stabilite la articolul 63.”

2. *Articolul 63 se înlocuiește cu următorul text:*

„Articolul 63

Suspendarea și retragerea desemnării unei țări terțe drept țară terță sigură sau drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii

(1) În eventualitatea unor schimbări semnificative ale situației unei țări terțe care este desemnată drept țară terță sigură sau drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii, Comisia efectuează o evaluare motivată a îndeplinirii de către țara terță respectivă a condițiilor prevăzute la articolul 59 sau 61 și, în cazul în care Comisia consideră că aceste condiții nu mai sunt îndeplinite, integral sau parțial, se aplică următoarele dispoziții:

- (a) în cazul în care condițiile prevăzute la articolul 59 sau 61 nu mai sunt îndeplinite în ceea ce privește anumite părți ale teritoriului țării terțe sau categorii clar identificabile de persoane din țară, Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 74 pentru a suspenda parțial desemnarea țării terțe respective drept țară terță sigură sau drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii pentru părțile sau categoriile respective pe o perioadă de șase luni;**
- (b) în cazul în care condițiile prevăzute la articolul 59 sau 61 nu mai sunt îndeplinite în ceea ce privește întregul teritoriu sau întreaga populație a țării terțe, Comisia [...] adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 74 pentru a suspenda integral desemnarea țării terțe respective drept țară terță sigură sau drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii pe o perioadă de șase luni.**
- (2) Comisia reexaminează în permanență situația din țara terță menționată la alineatul (1), luând în considerare, printre altele, informațiile furnizate de statele membre și de Agenția pentru Azil cu privire la modificările ulterioare ale situației din această țară terță.**

(3) *În cazul în care Comisia a adoptat un act delegat în conformitate cu alineatul (1) litera (a) sau (b) de suspendare a desemnării unei țări terțe drept țară terță sigură sau drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii, pentru întregul teritoriu al țării sau pentru părți ale teritoriului ori anumite categorii de persoane din țara terță în cauză, aceasta prezintă, în termen de trei luni de la data adoptării respectivului act delegat, o propunere, în conformitate cu procedura legislativă ordinară, [...] în scopul:*

(a) modificării desemnării țării terțe respective drept țară terță sigură sau drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii pentru a prevedea excepții de la desemnare pentru anumite părți ale teritoriului sau pentru categoriile de persoane clar identificabile care fac obiectul actului delegat adoptat în temeiul alineatului (1) litera (a) sau

(b) retragerii desemnării țării terțe respective drept țară terță sigură sau [...] drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii.

(4) *În cazul în care Comisia nu prezintă o propunere astfel cum este menționată la alineatul (3) în termen de trei luni de la adoptarea actului delegat menționat la alineatul (1), actul delegat [...] încetează să producă efecte. În cazul în care Comisia prezintă o astfel de propunere în termen de trei luni de la adoptarea actului delegat menționat la alineatul (1), Comisia este împuternicită, pe baza unei evaluări argumentate, să prelungească valabilitatea actului delegat respectiv pentru o perioadă de șase luni, cu posibilitatea ca prelungirea respectivă să fie reînnoită o singură dată.*

- (5) *Fără a aduce atingere alineatului (4), în cazul în care propunerea prezentată de Comisie în vederea retragerii sau modificării desemnării unei țări terțe drept țară terță sigură sau drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii nu este adoptată în termen de 15 luni de la data la care a fost prezentată de către Comisie, suspendarea integrală sau parțială a desemnării țării terțe drept țară terță sigură sau drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii încetează să producă efecte.*

3. *Articolul 64 se înlocuiește cu următorul text:*

„Articolul 64

Desemnarea țărilor terțe drept țară terță sigură sau drept țară de origine sigură la nivel național

- (1) *Statele membre pot menține sau adopta dispoziții legislative care să permită desemnarea la nivel național a unor țări terțe sigure sau țări de origine sigure, altele decât cele desemnate la nivelul Uniunii, în scopul examinării cererilor de protecție internațională.*
- (2) *În cazul în care desemnarea unei țări terțe drept țară terță sigură sau drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii a fost suspendată integral sau parțial prin intermediul unui act delegat în temeiul articolului 63 alineatul (1) litera (a) sau (b), statele membre nu desemnează țara respectivă drept țară terță sigură sau țară de origine sigură la nivel național.*

- (3) *În cazul în care desemnarea unei țări terțe drept țară terță sigură sau drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii a fost [...] retrasă sau modificată în conformitate cu procedura legislativă ordinară, un stat membru poate notifica Comisiei faptul că, în urma unor schimbări ale situației din țara respectivă, consideră că aceasta îndeplinește din nou condițiile prevăzute la articolul 59 alineatul (1) [...] sau la articolul 61.*

Notificarea include o evaluare motivată a îndeplinirii de către țara respectivă a condițiilor prevăzute la articolul 59 alineatul (1) [...] sau la articolul 61, inclusiv o explicație cu privire la schimbările specifice ale situației din țara terță care au ca rezultat îndeplinirea din nou de către țara în cauză a condițiilor respective. Dacă este cazul, statul membru precizează în notificarea sa părțile din teritoriu sau categoriile de persoane din țara terță cărora li se aplică evaluarea sa.

În urma notificării, Comisia solicită Agenției pentru Azil să îi furnizeze informații și analize cu privire la situația din țara terță.

În cazul în care, pentru țara terță notificată de statul membru, desemnarea drept țară terță sigură sau drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii a fost retrasă în temeiul articolului 63 alineatul (3) litera (b), [...] statul membru notificator poate desemna țara terță respectivă drept țară terță sigură sau țară de origine sigură la nivel național cu condiția ca Comisia să nu aibă obiecții la această desemnare.

Dreptul Comisiei de a formula obiecții este limitat la o perioadă de doi ani de la data la care a fost retrasă desemnarea țării terțe respective drept țară terță sigură sau drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii. Orice obiecție din partea Comisiei este formulată în termen de trei luni de la data fiecărei notificări de către statul membru și după reexaminarea corespunzătoare a situației din țara terță respectivă, având în vedere condițiile prevăzute la articolul 59 alineatul (1) și la articolul 61 din prezentul regulament.

În cazul în care [...] Comisia consideră că sunt din nou îndeplinite [...] condițiile prevăzute la articolul 59 alineatul (1) sau la articolul 61 în ceea ce privește întregul teritoriu sau părți ale teritoriului ori categorii de persoane din țara terță care fac obiectul notificării primite în temeiul primului paragraf [...], aceasta poate transmite o propunere de modificare a prezentului regulament, în conformitate cu procedura legislativă ordinară, pentru a [...] desemna țara terță respectivă drept țară terță sigură sau țară de origine sigură la nivelul Uniunii în ceea ce privește categoriile de persoane sau părțile din teritoriul țării terțe în cazul cărora condițiile respective sunt îndeplinite.

- (4) *Statele membre notifică Comisiei și Agenției pentru Azil țările terțe care sunt desemnate drept țări terțe sigure sau drept țări de origine sigure la nivel național până la 12 iunie 2026 și imediat după fiecare desemnare sau schimbare a desemnărilor. Statele membre informează Comisia și Agenția pentru Azil o dată pe an cu privire la celelalte țări terțe sigure cărora li se aplică conceptul în ceea ce privește anumiți solicitanți, astfel cum se menționează la articolul 59 alineatul (4) litera (b).”*

4. *Articolul 78 se modifică după cum urmează:*

- (a) *la alineatul (2), cuvântul „anexă” se înlocuiește cu „anexa I”.*

[...]**5.** *Articolul 79 se modifică după cum urmează:*

- (a) *la alineatul (2) se adaugă următorul paragraf:*

*„Cu toate acestea, articolul 59 alineatul (2) și articolul 61 alineatul (2) și alineatul (5) litera (b) se aplică de la data intrării în vigoare a Regulamentului (UE).../... [de modificare a Regulamentului (UE) 2024/1348] în ceea ce privește aplicarea conceptului de «țară [...] **de origine** sigură» în conformitate cu articolele 36 și 37 din Directiva 2013/32/UE și a conceptului de «țară [...] **terț** [...] sigură» în conformitate cu articolul 38 din Directiva 2013/32/UE **înainte de 12 iunie 2026.**”;*

(b) la alineatul (3) se adaugă următorul paragraf:

„Un stat membru poate [...] aplica articolul 42 alineatul (1) litera (j) și alineatul (3) litera (e) ca motive pentru procedura accelerată de examinare în conformitate cu articolul 31 alineatul (8) din Directiva 2013/32/UE sau pentru procedura desfășurată la frontieră sau în zonele de tranzit în conformitate cu articolul 43 din Directiva 2013/32/UE înainte de 12 iunie 2026 în cazul în care a transpus dispozițiile relevante și a pus în aplicare procedurile speciale menționate în articolul respectiv la nivel național înainte de data intrării în vigoare a Regulamentului (UE) .../... [de modificare a Regulamentului (UE) 2024/1348].”;

(c) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Pentru statele membre care nu au obligații în temeiul Directivei 2013/32/UE, trimiterile la aceasta de la alineatele (2) și (3) de la prezentul articol se interpretează ca trimiteri la Directiva 2005/85/CE.”

[...]6. titlul „Anexă” se înlocuiește cu „Anexa I”, iar textul care figurează în anexa la prezentul regulament se adaugă ca anexa II la Regulamentul (UE) 2024/1348.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președinta

Pentru Consiliu
Președintele

„ANEXA II

Următoarele țări terțe sunt desemnate drept țări de origine sigure la nivelul Uniunii:

Bangladesh

Columbia

Egipt

India

Kosovo*

Maroc

Tunisia

* Această denumire nu aduce atingere pozițiilor privind statutul și este conformă cu RCSONU 1244/1999, precum și cu Avizul CIJ privind Declarația de independență a Kosovo.”